

6. januar 2022

LNI

DI-2021-53338

Folketingets Skatteudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Fortolkning af reglerne om krav om tilbagebetaling af A-skattelån mv. ("coronalån")

Til Folketingets Skatteudvalg

./.

I forlængelse af DI's henvendelse af 9. november 2021 (vedhæftet) om virksomhedernes udfordringer med afslag på/krav om tilbagebetaling af A-skattelån mv. ('coronalån') tillader jeg mig at følge op med et spørgsmål vedrørende fortolkning af reglerne i relation til kravet om strakstilbagebetaling af lån. Det er således vores vurdering, at reglerne med henvisning til lovbemærkningerne administreres strammere, end hensigten er i selve lovtæksten – den lovtækt, som Folketinget har vedtaget.

Af § 5, nr. 6, i [lov nr. 572 af 5. maj 2020](#) fremgår det således, at en virksomhed ikke kan få lån, hvis den "inden for de seneste 3 år har fået fastsat et tilsvar af skatter eller afgifter m.v. foreløbigt efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, som ikke er erstattet af en angivelse for afregningsperioden" (vores fremhævning).

I forhold til eventuel opsigelse af lånet og krav om strakstilbagebetaling gælder ifølge lovens § 6, stk. 2, 2. led, at "Opfylder en virksomhed i løbet af låneperioden ikke betingelserne i § 5, skal lånet dog tilbagebetales straks." (vores fremhævning).

Eftersom § 6, stk. 2, 2. led, henviser til § 5 (jf. fremhævning), tænker vi, at det fremhævede i § 5 – altså at virksomheden kan erstatte en foreløbig fastsættelse med en angivelse for afregningsperioden og på den måde komme inden for bestemmelsens anvendelsesområde – også må gælde, når virksomheden *har* opnået lån: Således, at virksomheden også efter, at lånet er opnået, har mulighed for at erstatte en foreløbig fastsættelse med en angivelse for afregningsperioden og dermed hindre, at lånet bliver opsagt.

Af bemærkningerne til § 6 fremgår imidlertid, at "Hvis en virksomhed eksempelvis i låneperioden får foreløbigt fastsat sit afgiftstilsvar, vil lånet skulle tilbagebetales straks." Og det er således, Skattestyrelsen administrerer – snarere end i henhold til den fremhævede lovtækt:

Hvis en virksomhed med coronalån oplever at få en foreløbig fastsættelse af en skat eller afgift, medfører det en øjeblikkelig opsigelse af coronalånet med krav om strakstilbagebetaling – også selv om virksomheden, straks den bliver opmærksom på fejlen, erstatter den foreløbige fastsættelse med en egentlig angivelse af den skyldige skat eller afgift.

Hvis det var meningen, at en virksomhed ikke skulle kunne erstatte en foreløbig fastsættelse med en angivelse for afregningsperioden (og dermed undgå strakstilbagebetaling af lånet), burde dette fremgå eksplicit af loven – men det gør det ikke. Loven henviser for så vidt angår strakstilbagebetaling til de samme betingelser, der gælder, før lånet er opnået (hvor der er mulighed for at erstatte en foreløbig fastsættelse med en egentlig angivelse).

Var det intentionen hos Folketingets medlemmer ved vedtagelsen af lovgivningen om coronalån, at virksomhederne skulle stilles over for strengere krav, end der almindeligvis gælder ved en foreløbig fastsættelse? Altså at coronalånet opsiges, også selv om virksomheden, straks den bliver opmærksom på fejlen, erstatter den foreløbige fastsættelse med en egentlig angivelse?

Hvis ikke det var intentionen, vil vi opfordre Folketingets Skatteudvalg til at bede skatteministeren foretage det fornødne, således at der administreres i tråd med lovgivers intention: **Således at virksomheder, der modtager en foreløbig fastsættelse af Skattestyrelsen, gives en rimelig frist til at erstatte denne fastsættelse med en egentlig angivelse, før coronalånet opsiges** (og således at de sager, hvor virksomheder har fået opsagt deres lån uden en rimelig frist, genoptages).

Såfremt ovenstående giver anledning til spørgsmål mv., er I meget velkomne til at rette henvendelse til chefkonsulent Lene Nielsen på telefon 3377 3563 eller e-mail lni@di.dk.

Med venlig hilsen

Jacob Bræstrup
Skattepolitisk chef